

1978|3

Életünk és a munka

Szénbányászok Nógrádban

Művésztelepek

Bartha Szabó József,

Kunszabó Ferenc

és Laczkó Pál prózai írásai,

Bencze József, Kövesdi

Károly, Lelkes Miklós

és Szabó Ernő versei

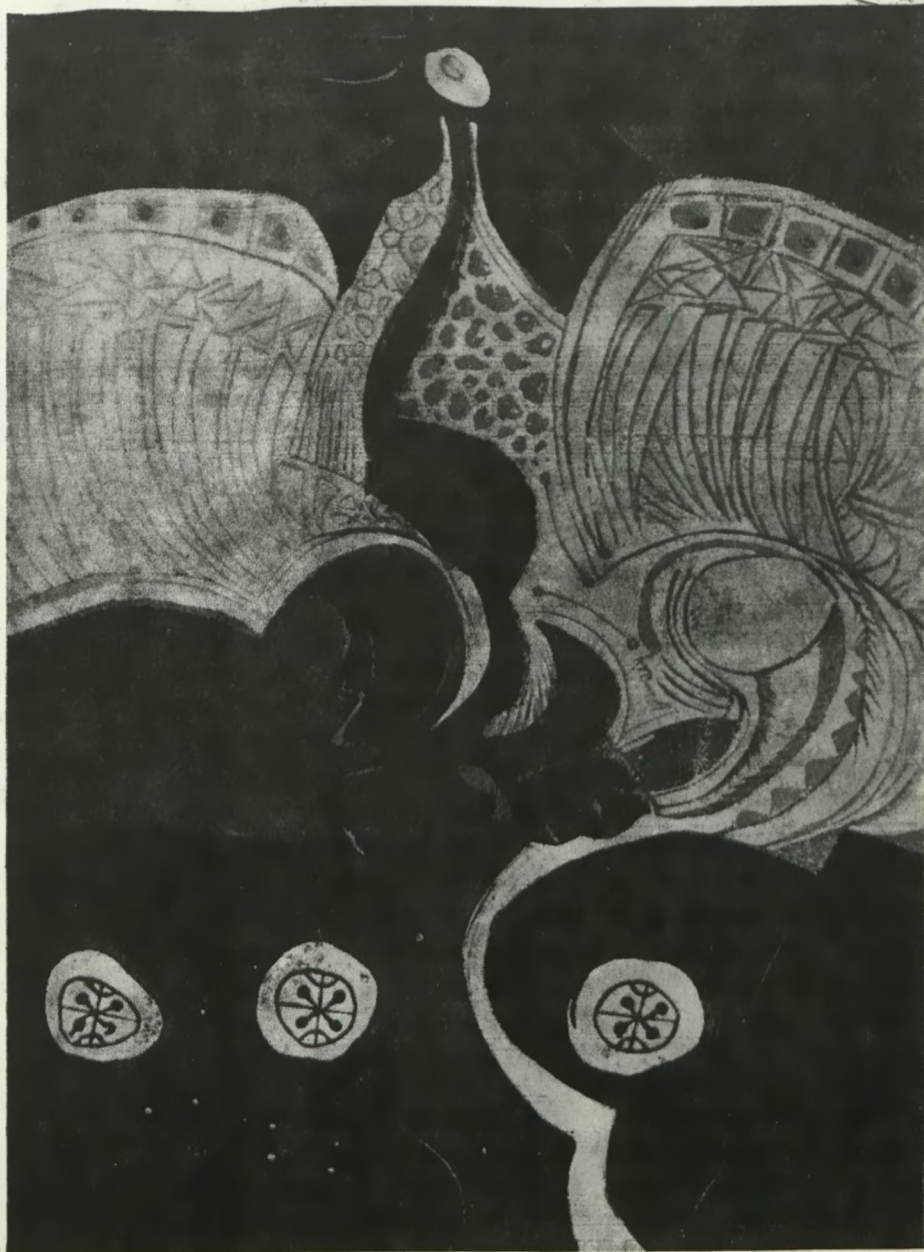
A vasúti közlekedés

hőskora Nógrádban

VIII. Salgótarjáni

Tavaszi Tárlat

Falvak, filmek, napok

PALÖCFÖLD

A munka nemesít — summázza a köztapasztalás az évezredek mindennapi élményéből kiszűrt tanulságot. Azt a kapcsolatot minősítve ezzel, amely az Ember és a Munka között mindenkor létesült és létesül. Utalva egyben a kölcsönösségre is, hogy tudniillik a fejlődésre készen nyitott személyiségű Ember a munka által nemesedve fokozatosan emberibbé, korszerűbbé képes formálni magát a munkát is. Így emelkedett az emberi nem fejlődéstörténetének spirálvonalán egyre magasabbra.

Akár ilyen távolságokba visszatekintve, akár (és különösen) a XX. század szocialista társadalmának emberét illetve annak a törté-

nelem során eddig leghumanizáltabb munkakörülményeit s e körülmények között kifejtett tevékenységét véve számításba; a köztapasztalást summázó fenti megállapítás általános igazában nincs okunk kétkedni. Fokozatosan nemesedik az egyén és munkája, gazdagodik kettejük viszonya; egyre növekszik azok száma, akik „munkájukkal, személyes felelősségvállalásukkal, küzdenitudasukkal, életmódjukkal azt bizonyítják, hogy az egész nép és benne az egyén boldogulása is csak a szocializmus útján, munkával és a közösséggel együtt érhető el.”

Hogy a munkának — elsősorban persze a termelőmunkának —

a fejlett szocialista társadalom építésének időszakában (vö.: napjaink) is alapvető szerepe van, hangsúlyozni nem szükséges. A munka gazdasági előrehaladásunk, így végső soron életkörülményeink javulásának előfeltétele, biztosítója. Nyilvánvaló tehát, hogy társadalmi és egyéni érdek egyazon mértékben testesül meg a szervezettebb és hatékonyabb munkára sarkalló igényben. Az igényben, amely arra figyelmeztet, hogy „a munka nemesít” árnyékkúpjának homályában, a részletproblémákon nagyvonalúan tülemelkedő általánosítás védőövezetében kivételek sora is meghúzódik, melyek a szabályt —, hogy tudniillik itt és most szocialista viszony általánosult szocialista személységek és munka között — erősítik, egyben azonban figyelmeztetnek társadalmat, gazdaságot, kultúrát jobbitó felelősségeinkre és tennivalóinkra is. Arra mindenképpen, hogy van még mit tennünk a „dolgozni csak pontosan, szépen” elvnek belső meggyőződésből, öntudatból gyökerező gyakorlattá váltása útján. Legyen bár szó városban vagy falun élőkről, iparban, mezőgazdaságban, kereskedelemben vagy a művelődés területén foglalkoztatottakról, kétkézlekről vagy „szellemiekről”, vezetőkről vagy „vezetettekről”.

A munka nemesíti az ember nemesíti munkáját, hogy világát tudatosan továbbépítő tevékenysége eredményesebbé válhassék. Ami ma még — és nem rövid ideig — nem sikeredik zökkenőmentesen. Legújabb felelős dokumentumunk reális, őszinte helyzetelemzését idézve: „Jelenleg sok idő megy veszendőbe, részben anyagellátási, szervezési hibák részben a sok helyen megtűrt lazaságok miatt. Ennek a helyzetnek a megváltoztatása elsősorban a munkahelyi vezetésre ró feladatokat. Biztosítani kell a folyamatos munkavégzés technológiai és munkaszervezési feltételeit, a normák rendszeres karbantartását, a törvényes munkaidő fegyelmezett ledolgozását”, mert „a munkaidőalap nincs kellően kihasználva, és sok helyen laza a munkafegyelem”.

Összehangolt társadalmi, gazdasági, kulturális törekvéseink eredményeként ma az emberek jelentős része meglevő és felismert képességei szerinti munkát végezhet, ennek megfelelő munkahelyen és munkakörben. Javuló feltételek között. A körülmények további jobbitása, a lehetőségek fokozottabb kihasználása, a mind inkább örömmel adó és nemesítő munka kialakítása és még gyümölcsözőbb hasznosítása közös felelősség. Mai és jövőbeni nemesedésünk érdekében is.

Kassai-Végh Miklós

1978|3

TARTALOM

- 3 Karácsony György: Békés frontokon
- 5 Pádár András: „Nálunk a munka..”
- 7 Menyhárt László: Művésztelepek
- 9 Praznovszky Mihály: Miért nem járt Petőfi Szécsényben?

- 11 Laczkó Pál: Egy eladó nézetei
- 17 Kövesdi Károly: Most végül, Magasban
- 17 Bencze József: Álszent
- 17 Kunszabó Ferenc: ABÉSZEFEHITÉ
- 21 Bartha Szabó József: Huszonkét pénz karácsonyra
- 22 Szabó Ernő: A tűz a víz, Egyetlen mozdulat
- 22 Lelkes Miklós: Hegytető, Ballada

- 23 Szvircsek Ferenc: A vasúti közlekedés hőskora Nógrádban

- 25 VIII. Salgótarjáni Tavaszli Tárlat (Krunák Emese)
- 26 Munkásfiatalok IV. Országos Vers- és Prózamondó Versenye (Korill Ferenc)
- 27 Falvak, filmek, napok (Veress József)
- 28 Elvek és utak (Csongrády Béla)
- 29 Moldova György: Akit a mozdony füstje megcsapott... (Horpácsi Sándor)
- 30 1977. évi megyei kiadványainkról (Schneider Miklós)

*

A borítókön és belső oldalakon válogatás a VIII. Salgótarjáni Tavaszli Tárlat anyagából. — Fotó: Buda László.

PALÖCFÖLD

TÁRSADALOMPOLITIKAI IRODALMI MŰVESZETI FOLYÓIRAT

A NÓGRÁD MEGYEI TANÁCS MŰVELŐDÉSUGYI OSZTÁLYANAK LAPJA
 Felelős szerkesztő: Végh Miklós. Szerkesztőség: 3100 Salgótarján, Arany János út 21. Telefon: 14-13. Kiadja a Nógrád megyei Lapkiadó Vállalat. F. k.: Nógrád m. Lapkiadó Vállalat mb. igazgatója. Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél, a posta hírlapüzleteiben, és a posta Központi Hírlap Irodánál (KHI Budapest V., József nádor tér 1. sz. Postacím: 1900 Budapest) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámmal. Egyes szám ára 5 Ft, előfizetési díj fél évre 15, egy évre 30 Ft. Megjelenik kéthavonta. Kéziratokat és rajzokat nem örzünk meg és nem küldünk vissza.

INDEX: 25 952
 ISSN 0555-8867
 78.18963 N. S. 1400 db